

[Aksel Larsen.]

man den almindelige øl- og spiritusbeskatning, og for at der ikke af restauranterne skal svares højere skat, nedsætter man restaurationsafgiften med et par procent. Derved stiger priserne på restauranter alligevel, for de får jo stigningen af den almindelige øl- og spiritusafgift. Jeg synes, man skulle forfare, som man har gjort ved en tidligere lejlighed, at man som en begyndende afvikling af restaurationsafgiften nedsatte procentsatsen med så meget, at priserne på restauranter kunne holdes uændrede trods den almindelige afgiftsforhøjelse, der sker. Derfor har vi stillet vort ændringsforslag om, at procenten for restaurationsafgiften skal sættes ned fra 18 til 12. Derved vil man opleve, at priserne på restauranter kan holdes i ro — jeg håber, at restauranterhvervet vil holde fornøden justits inden for sine rækker. Jeg håber, at man både af hensyn til den danske befolkning, der mange gange må søge restauranter — det er jo ikke alle, der laver mad og sådant hjemme — og af hensyn til de mange udlændinge, der kommer her til landet, vil vedtage dette ændringsforslag.

I forligsdokumentet, kan jeg ikke se noget om, hvad der skal ske med aktieselskabsskatten. Den er ikke nævnt. Det er klart for os, at forhøjelsen af stempelafgifterne gennemføres; denne sag er på dagsordenen her, og den vil vi stemme for. Men aktieselskabsskattens forhøjelse eller rettere sagt aktieselskabsskattens bibeholdelse på det niveau, den har ligget på i år, står der ikke noget om. Jeg har i udvalget bedt om, at der måtte blive afgivet betænkning over det af regeringen fremsatte lovforslag om aktieselskabsskat, men det er blevet afslået; der skal ikke afgives betænkning, forslaget skal blive liggende i udvalget, til vi når frem til oktober, så afgives der en beretning om, at vi ikke blev færdig med arbejdet med det.

Altså, det korte af det lange er, at aktieselskabsskattens forhøjelse skal bortfalde, og så skal der spares 125 mill. kr. på en eller anden måde. Ja, jeg spørger ligervis som hr. Baunsgaard: hvor skal de spares, har regeringen nogle ideer? Jeg har nok hørt hr. Poul Møller her sige, at han i udvalget har foreslået 100 mill. kr.s besparelser. Jeg har måske været uopmærksom, for jeg

hørte ikke hr. Poul Møller opregne besparelser på 100 mill. kr. Han talte om, at der var nogle love, vi kunne lade være med at vedtage, og noget sådant, men hvis han virkelig har en sådan skitse på 100 millioner kroners besparelser, så lad os dog få den skriftligt og se på den. På den anden side må jeg naturligvis ligesom hr. Baunsgaard sige, at det ville jo være let for regeringen at spare de 125 mill. kr. og mere, hvis den ville kigge på militærbudgettet, og det opfordrer vi den til.

Med alt dette ligger det altså sådan, at regeringen får 440 mill. kr., i hvert fald efter det regnestykke, man har forelagt os. I december måned kom regeringen og sagde, at den måtte have 742 mill. kr., ellers gik det hele galt. Jeg ved ikke, hvad der er grunden til, at den kan klare sig med 300 millioner mindre; jeg ved blot, at nu, da man altså får 300 mill. kr. mindre end det, man i december erklærede for uomgængelig nødvendigt, hævder man, at nu er den økonomiske balance sikret, nu er byggeriet sikret, og nu er beskæftigelsen sikret. Det er skønne løfter, og vi skal jo vente og se, hvordan de forholder sig til virkelighedens barske realiteter.

Så er der ejendomsskatterne, og det interessante ved dette forligsdokument er jo, at det — jeg vil tillade mig, hr. formand, at læse et kort afsnit op — begynder med at sige:

„De enkelte kommuner kan udskrive ejendomsskatter begrænset til, hvad der efter de hidtil gældende maksimumsbestemmelser (herunder også dispensationsbeføjelser) og regler for forhøjelse af satserne kan udskrives på grundlag af 12. alm. vurdering. Når beløbet er fastsat under hensyn til ovennævnte begrænsninger, sker udskrivningen på grundlag af 13. alm. vurdering.“

Det vil jo stort set sige, at kommunerne og amtskommunerne i ejendomsskatter vil få ind nogenlunde så meget, som de ville have fået, hvis man stadig væk skulle vurdere ejendommene efter 12. alm. vurdering, men byrderne skal udliciteres efter ansættelserne ved 13. alm. vurdering, og det giver utvivlsomt en ikke ringe skævhed, da vi godt ved, at i det, man kalder mere eller mindre bymæssige bebyggelser, er vurderingerne steget meget mere, end de